

Ngày 4 tháng 7 năm 2022

Rô-ma 8:1-2 (1)

Chủ đề: Định nghĩa: Thế nào là *ở trong Đấng Christ*.

Trong tâm: Nhiều người mang danh chức là người giảng Tin-Lành, đã dạy người ta rằng, khi người nào đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người ấy đã ở trong Đấng Christ, và như vậy, sẽ không có quyền lực nào, hay là sự rửa sả nào có thể chống lại người đó! Nói như vậy chẳng khác gì người điếc nói về âm nhạc, kẻ mù tả các bức tranh vậy. Nói như vậy là ngộ nhận, thiếu hiểu biết. Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời và như vậy, ở trong Đấng Christ là ở trong Lời của Đức Chúa Trời. Các môn đồ của Chúa Jê-sus đã ở cùng Chúa Jê-sus, nhưng họ chưa ở trong Ngài, nên Chúa Jê-sus đã phán với họ về điều kiện họ phải đạt được, hầu cho mọi điều họ cầu xin nơi Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ làm cho, đó là: *Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó.* Ở trong Đấng Christ là cả thân, hồn và linh người tin Chúa sống trong Lời Đức Chúa Trời và như vậy, linh hồn của người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và Lễ thật mà được tái sanh, thì ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi người đó mới được Đức Thánh-Linh thấp sáng và người ấy hiểu được Lễ thật, được thấy Nước Đức Chúa Trời và được vào trong Nước Đức Chúa Trời và hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật. Người tin Chúa mà chưa được nghe về Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống thì cũng như cây trồng nơi không có nước vậy, không thể sanh trái của Thánh-Linh được. Người ấy mới chỉ ở trong tổ chức mà người ta gọi là Hội-Thánh mà thôi, linh hồn người ấy chưa nhận được sự sống lại cho chính mình.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 18; Giăng 1; Giăng 3; Giăng 15;

Ngày 5 tháng 7 năm 2022

Rô-ma 8:1-2 (2)

Chủ đề: Luật pháp của Thánh-Linh sự sống là Luật pháp nào?

Trong tâm: Đây là lần đầu tiên và duy nhất cụm từ *Luật pháp của Thánh-Linh sự sống* được chép trong Kinh-Thánh bởi sứ đồ Phao-lô, là người được Đức Thánh-Linh dùng làm đồ dùng cho Ngài, để làm chứng về Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho các dân ngoại. Vì loài người chúng ta có hai thân thể, một thân thể thuộc về trời và một thân thể thuộc về đất, vì thế cho nên cần phải luật pháp cho cả hai thân thể này, cho đến khi trái đất không còn nữa. Luật pháp được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh là dành cho người thuộc về đất, vì Luật pháp này có tác dụng trực tiếp mạng lệnh cho linh hồn của người tin Chúa bắt thân thể xác thịt mình phải phục, nghĩa làm cho chết những công việc thuộc về những sự hay chết của xác thịt, nên Luật pháp văn tự còn được gọi là Luật pháp của sự tội và sự chết, vì quyền lực cao nhất của Luật pháp văn tự này là sự trừng phạt kẻ vi phạm vào sự chết. Còn Luật pháp dành cho linh hồn loài người thì không có sự phán xét, vì bản thân Luật pháp này là sự sống đời đời và có quyền phép khiến linh hồn người ta được phục hồi sự sống và khiến linh hồn đó được sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời. Luật pháp của Thánh-Linh sự sống được gọi là Lễ thật, mà Lễ thật là Lời hằng sống, là đường lối, là ý tưởng của Đức Chúa Trời được phán ra thành Lời để tạo nên muôn vật và duy trì sự sống cho muôn vật. Lễ thật còn được gọi là sự sáng, là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Luật pháp của Thánh-Linh sự sống chỉ dành cho linh hồn nào đã nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lễ thật mà được tái sanh, bấy giờ Đức Thánh-Linh sẽ dắt dẫn linh hồn người đó trong Luật pháp của Thánh-Linh sự sống.

Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 55; Giăng 16; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 6 tháng 7 năm 2022

Rô-ma 8:3-4 (1)

Chủ đề: Đức Chúa Trời không không phá huỷ luật pháp mà Ngài đã ban cho loài người.

Trong tâm: Lời Chúa đã tỏ rõ rằng, tự Luật pháp không làm trọn chi hết, cũng như mọi con đường không đưa người ta tới đâu cả, mà người ta phải đi trên đó, nhưng nếu người ta lười biếng, không muốn đi, thì con đường đó không thể giúp người ta được. Chính những sự hay chết của các thầy tế lễ và những người tin Chúa mà không có đức tin nơi Danh Đức Giê-hô-Va, khiến cho luật pháp của Đức Chúa Trời ra sự yếu đuối, mà thực tế luật pháp của Đức Chúa Trời là vô đối, bởi không có người nào nghịch lại Luật pháp đó mà còn được sống. Đức Chúa Trời đã làm cho luật pháp của Ngài được vững lập qua việc Ngài hy sinh Con một Ngài, là Đấng vô tội, nhưng bị các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem, là kẻ vô tín, nhưng họ lại có trong tay mình quyền lực mạnh nhất để cai trị dân Y-sơ-ra-ên, đó là luật pháp mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho họ qua Môi-se, đó là khi thầy tế lễ đã ra phán quyết, thì không ai trong loài người có quyền phá huỷ phán quyết đó, mà Chúa Jê-sus, Con một của Đức Chúa Trời, trong thân thể xác thịt của loài người, đã bị các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem cáo buộc là đáng chết, thì Ngài phải chịu chết. Đó là một bằng chứng về việc Đức Chúa Jê-sus Christ không đến thế gian này để phá huỷ Luật pháp hay là các lời tiên tri, nhưng Ngài đến để làm cho được vững lập và để cho Luật pháp đó được vững lập, Đức Chúa Jê-sus đã không tự bênh vực mình, vì các thầy tế lễ cả có quyền cao nhất theo luật pháp mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho họ. Dù các thầy tế lễ cả đó đã phạm tội ở trước mặt Đức Chúa Trời, nhưng chỉ có Đức Chúa Trời mới có quyền phán xét họ mà thôi. Như vậy, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng sự chết của Con một Ngài mà làm cho Luật pháp mà Ngài đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó được vững lập.

Kinh-Thánh tham khảo: Lê-vi ký 6; Ê-sai 53; Công vụ các sứ đồ 23; Hê-bơ-rơ 7;

Ngày 7 tháng 7 năm 2022

Rô-ma 8:3-4 (2)

Chủ đề: Ý nghĩa của sự đoán phạt tội lỗi trong xác thịt.

Trong tâm: Vì sự chết đã vào trong loài người hết thảy và mọi người đều sợ sự chết, tức là mọi người đều đã phạm tội và sống theo khả năng phân biệt điều thiện và điều ác ở trong xác thịt mình, đó là nói dối, gian lận, tham lam, trộm cắp theo những sự ham muốn của xác thịt và người ta đã sống bởi những sự gian dối đó, nên khi đối diện với các tiêu chuẩn của Luật pháp thì họ không muốn làm theo, vì người ta đã nghĩ rằng, nếu họ làm theo luật pháp thì không thể sống nổi hoặc đáp ứng nổi nhu cầu của xác thịt mình, là xác thịt đã bị ma quỷ cầm buộc, cho nên người ta không muốn làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là không muốn đến cùng sự sáng, như Chúa Jê-sus đã phán: **Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng.** Ngày nay những sự như vậy vẫn còn cai trị trong xác thịt của nhiều người mang danh là người tin Chúa nhưng họ không muốn làm theo Lời Chúa phán, vì tội lỗi vẫn cai trị họ. Khi người ta nhìn thấy kẻ phạm tội đóng đinh trên thập tự giá, thì họ sẽ sợ, thế nhưng sự sợ hãi đó không cho người ta sức lực để noi theo Chúa. Nhưng khi người ta biết Đức Chúa Jê-sus Christ đã sống lại từ sự chết và quyền phép khiến Ngài được sống lại đó chính là các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng giữ và Chúa Jê-sus đã phán Luật pháp đó là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, thì người ta sẽ có đức tin để noi theo Đức Chúa Jê-sus Christ, là vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 13; Giăng 6; Hê-bơ-rơ 2;

Ngày 8 tháng 7 năm 2022

Rô-ma 8:3-4 (3)

Chủ đề: Làm thế nào để noi theo Đức Thánh-Linh?

Trong tâm: Loài người xác thịt không thể dùng bất kỳ cách nào để nhận biết Đức Thánh-Linh, vì Đức Chúa Jê-sus đã phán: **Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người.** Đức Thánh-Linh chính là Thần Đức Chúa Trời, là Thần của Đức Giê-Hô-Va và Ngài là Đức Chúa Cha, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. Ngài là Thần ban sự sống và Ngài là sự sống, nên Ngài ở trong muôn vật và Ngài ở trong mọi sự. Muôn vật đều ở trong Đức Chúa Trời và muôn vật đều cần không khí để sống và Thần của Đức Chúa Trời chính là dưỡng khí, vì trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, chữ **Thần** có nghĩa là **gió, luồng gió, hơi thở, không khí**. Thần Đức Chúa Trời ở trong loài người và Ngài cáo trách người ta khi người ta toan làm điều ác, nhưng khi người ta cố ý phạm tội, thì Ngài rời khỏi người đó. Đức Thánh-Linh dắt dẫn người ta đến với Lời của Ngài và khi người đó hết lòng tìm kiếm Ngài, thì Ngài sẽ tỏ cho người đó biết sự hiện của Ngài qua chiêm bao, qua dị tượng và chính Ngài sẽ ghi tạc luật pháp của Ngài vào trong lòng của người nào tin Ngài và làm theo Lời của Ngài. Chính Ngài sẽ mở trí, mở mắt, mở tai cho người ta, được thấy, được nghe và được hiểu Lời Chúa và chính Ngài khiến cho linh hồn đó được sự sống lại. Bây giờ Đức Thánh-Linh sẽ nói chuyện với linh hồn của người ấy và người ấy sẽ nhận ra tiếng Ngài, như con trẻ nhận biết tiếng của mẹ nó, là người vẫn cho nó bú sữa và nói chuyện với nó vậy. Lễ thật là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ khiến cho linh hồn người tin Chúa nhận biết Đức Thánh-Linh và noi theo Ngài.

Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 32; Thi-Thiên 51; Giăng 16;

Ngày 9 tháng 7 năm 2022

Rô-ma 7:3-4 (4)

Chủ đề: Luật pháp buộc phải làm được trọn trong những người tin Chúa đã được tái sanh linh hồn mình.

Trong tâm: Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết cho dân Y-sơ-ra-ên, là bóng về dân được biệt riêng cho Đức Giê-Hô-Va theo đúng ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên, là **“người có quyền phép của con vua, người sẽ cai trị như Đức Chúa Trời”**. Luật pháp đó là giao ước của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập với loài người trải các đời cho tới khi tận thế. Luật pháp là con đường, như thầy giáo dẫn loài người đến với Đấng Christ và như vậy, muôn dân trên đất này trải các đời đều phải tiếp nhận Luật pháp này và làm theo, và công việc này là linh hồn của người ta phải làm, là bắt thân thể xác thịt mình vâng phục luật pháp này, để làm cho chết những sự thuộc về tội lỗi và sự chết, hầu cho linh hồn người ấy được giải thoát khỏi quyền lực của tội lỗi, là quyền lực hành động trong xác thịt của người ấy. Tự xác thịt không thể phục được luật pháp, vì nó đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn trong lòng mẹ, vì thế cho nên linh hồn của người ta phải nhận biết trách nhiệm của mình, là phải bắt đất phục tùng, nghĩa là linh hồn trời dậy bắt thân thể xác thịt mình phục Luật pháp vâng tự, và chỉ khi nào thân thể xác thịt của người ta không còn bị cầm buộc bởi tội lỗi nữa (là kết quả của sự vâng phục luật pháp), thì linh hồn đó mới được sống lại, nghĩa là được phục hồi sự sống mình cùng thân phận mình, là con của Đức Chúa Trời. Như vậy, sự cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình mới chỉ là sự khởi đầu của chặng đường mà mọi người tin Chúa phải bước đi theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, cho đến khi linh hồn người ấy được sự sống lại và tiếp đến là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jê-sus Christ

Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 33; Ma-thi-ơ 24; Giăng 14; Ga-la-ti 3;